

آمد بهار

آمد بهار ولیک، به مُلک عزیز مان
از ظلم طالبان به فرار است مردمان
از جور ظالمان غربا، بی حساب بوند
نی آب و نی غذا، نه مسکن و اقربان
از ترس کرگسان و کلاغان نیامدند
قمری و بلبلان به باغ ها نغمه خوان
از جنگ خانه سوز، وطن غرق خون بود
میهن خرابه گشته، زدست ستمگران
طالب به ظلم خود روانست و کشورم
در قتل های ناروا، شده اول در جهان
گرگان رنگ رنگ ویزیدان کشورم
بیرحمانه میکشند، زمردان و بانوان
آن رهبران دزد، بخاطر خود سعی میکنند
یک قانیدی ز راه خدا نیست در میان
اشک یتیم و بیوه زنان بی اثر شده
بر قلب همچو سنگ تفنگدار جانیان
تا کی حیدری، به یاد وطن گریه می کنی؟
نالہ بکن به پیش خداوند انس و جان

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

۳۱، ۳، ۲۰۲۲، سدنی